

W Warszawie odsłonięto Pomnik Wojciecha Korfanteo

Uroczyste odsłonięcie pomnika Wojciecha Korfanteo – polskiego przywódcy narodowego Górnego Śląska, odbyło się u zbiegu ulic Agrykola i Alej Ujazdowskich w Warszawie. Rzeźba Wojciecha Korfanteo wysokości 2,5 metra, wzniesiona jest na niskim cokole w formie 3 stopni nawierzchni. Postać przywódcy została przedstawiona w swobodnej postawie, lekko wsparta ramieniem o kamienną bryłę. Na bryle widnieje napis: „WOJCIECH KORFANTY, 1873-1939, POLITYK CHRZEŚCIJAŃSKI DEMOKRATA”.

Odsłonięcia pomnika dokonali prezydent RP Andrzej Duda, wnuk Wojciecha Korfanteo Feliks Korfanty oraz prezydent Warszawy Rafał Trzaskowski. Wcześniej przed uroczystym odsłonięciem, odbyła się msza w Bazylice Archikatedralnej pw. Męczeństwa św. Jana Chrzyciela, której przewodniczył metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz. Warto przypomnieć, że w tym roku przypada 80. rocznica śmierci Korfanteo.

Pomnik to kompozycja trzech elementów: figury, kamienia i napisu. Jak sam autor rzeźby podkreśla „te trzy elementy musiały być spójne a czarne litery z brązu wystające na 3 cm, stanowią ważny plastycznie element nawiązujący do figury – postaci Korfanteo”. Figura i bryła kamienna w postaci prostopadłościanu z czarnego polerowanego granitu, znajdują się na trzecim stopniu, który ma powierzchnię 9 metrów kwadratowych. Natomiast cała nawierzchnia utwardzona pierwszego poziomu, wokół pomnika stanowi nieco ponad 70 metrów kwadratowych. Wypełnienie powierzchni stopni między obrzeżami kamiennymi wykonane jest z kostki granitowej Strzegom w kolorze szarym.

W granicy placu od strony Ogrodu Botanicznego wykonano murek o długości 12 metrów, szerokości 30 cm i wysokości 45 cm. Całość monumentu oświetla jeden słup z lampami o wysokości 4 metrów w kolorze czarnym. Dodatkowo pomnik oświetla łącznie 15 lamp LED zainstalowanych w podłożu pomnika na pierwszym i trzecim poziomie. Pomnik zlokalizowany jest na terenie trawnika, wokół niego są drzewa i krzewy wobec tego, posadzono jedynie bluszczu wokół placu.

Pomnik wraz z zagospodarowaniem terenu został przedstawiony w konkursie przez Pracownię Rzeźby FORMA Karol Badyna i wyłoniony jako zwycięski. Projekt otoczenia pomnika został zlecony i wykonany przez Panią Wandę Dudek-Wybodowską z Pracowni Architektury Krajobrazu Wanda Dudek – Wybodowska. Wykonawcą robót budowlanych przy Pomniku Korfantego był Zarząd Remontu i Konserwacji Dróg. Stołeczny Zarząd Rozbudowy Miasta realizował inwestycję pn. „Budowa Pomnik Wojciecha Korfantego”. Powstanie monumentu sfinansowało m.st. Warszawa.

- W stolicy wolnego, suwerennego, niepodległego polskiego państwa odsłaniaamy pomnik jednego z ojców naszej niepodległości - powiedział prezydent Andrzej Duda podczas uroczystości.

- Wreszcie ten ważny, długo wyczekiwany moment, na pewno wyczekiwany przez tych, którzy sercem czują się związani z Górnym Śląskiem, ale myślę, że śmiało można powiedzieć, że wyczekiwany przez Rzeczpospolitą, czyli przez nas wszystkich. Moment, w którym w stolicy wolnego, suwerennego, niepodległego polskiego państwa odsłaniaamy pomnik jednego z ojców naszej niepodległości. Odzyskanej w 1918 r., ale tak naprawdę ukształtowanej tym ostatnim czynem zbrojnym, jakim było III powstanie śląskie - powiedział prezydent.

- Celem życia mojego dziadka było połączenie Śląska z Polską i mimo przeciwności udało mu się to zrealizować - podkreślił Feliks Korfanty wnuk Wojciecha Korfanteo. Stwierdził, że "do Daszyńskiego, Paderewskiego, Dmowskiego, i Witosa dołączył dziś Wojciech Korfanty".
- 100 lat temu zjednoczyła ich wspólna myśl i wspólne dzieło - odzyskanie wolności i zbudowanie niepodległego państwa polskiego - dodał.

Podczas uroczystości odegrano hymn Polski oraz hejnał warszawski. Trzy utwory wykonał Zespół Pieśni i Tańca Śląsk.

Przed uroczystością odsłonięcia pomnika odbyła się msza w Bazylice Archikatedralnej pw. Męczeństwa św. Jana Chrzciciela, której przewodniczył metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz. Homilię wygłosił metropolita katowicki abp Wiktor Skworc. Wzięli w niej udział prezydent Andrzej Duda, parlamentarzyści, eurodeputowani, przedstawiciele władz samorządowych ze Śląska i z Warszawy, mieszkańcy Śląska, członkowie Zespołu Pieśni i Tańca Śląsk.

Wojciech Korfanty

Pomnik upamiętnia ostatnie przemówienie Wojciecha Korfantego na forum Reichstagu upadającej Rzeszy, wygłoszone 25 października 1918 r. Zażądał w nim zjednoczenia wszystkich ziem polskich zaboru pruskiego i dostępu do morza. „Mości panowie, nie chcemy ani piędzi ziemi niemieckiej. Żądamy jedynie, w myśl postanowień punktu trzynastego programu Wilsona, własnej, jednej, złożonej z ziem trzech zaborów Polski” – stwierdził Korfanty. Po jego wystąpieniu polscy posłowie do niemieckiego parlamentu zdecydowali, że są obywatelami odradzającej się Polski i nie będą dłużej zasiadać w parlamencie państwa zaborczego.

Wojciech (właściwie Adalbert) Korfanty urodził 20 kwietnia 1873 r. w osadzie Sadowa (obecnie Siemianowice Śląskie). W latach 1903–1912 i 1918 był posłem do Reichstagu oraz pruskiego Landtagu (1903–1918), gdzie reprezentował Koło Polskie. 25 października 1918 r. wystąpił w niemieckim parlamencie z żądaniem przyłączenia do państwa polskiego wszystkich polskich ziem zaboru pruskiego.

W latach 1918–1919 był członkiem Naczelnej Rady Ludowej stanowiącej rząd Wielkopolski podczas powstania, a w 1920 r., jako mianowany przez rząd polski komisarz plebiscytu na Górnym Śląsku, kierował całością przygotowań organizacyjnych, propagandowych i politycznych. W maju 1921 r., po przegranej przez Polskę plebiscycie, stanął na czele III powstania śląskiego, które przyniosło korzystniejszy dla Polski podział Śląska. W odrodzonej Polsce w latach 1922–1930 Korfanty był posłem na Sejm z ramienia Chrześcijańskiej Demokracji. Od października do grudnia 1923 r. był m.in. wicepremierem w rządzie Wincentego Witosa i jego doradcą. Był wydawcą dzienników „Rzeczpospolita” i „Polonia”. Będąc na emigracji, został jednym z założycieli Frontu Morges, a później organizatorem i prezesem Stronnictwa Pracy powstałego z połączenia Chadecji i Narodowej Partii Robotniczej. Zmarł 17 sierpnia 1939 r. Spoczął w Katowicach. Jego pogrzeb stał się manifestacją patriotyczną Ślązaków.